

13. sz. Egyezmény

az ólomfehérnek a festőiparban való alkalmazásáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1921. október 25-én harmadik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad az ólomfehérnek a festőiparban való betiltására vonatkozó különböző javaslatokat, mely kérdés az ülészak napirendjének hatodik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az ólomfehérről (festőipar) szóló 1921. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles megtiltani, a 2. cikkben foglalt kivételek fenntartásával, az ólomfehérnek, az ólomszulfátnak és az ilyen pigmenteket tartalmazó készítményeknek az épületek belső festési munkálatainál történő alkalmazását, kivéve a vasúti pályaudvarokat, vasútállomásokat és az olyan ipari épületeket, ahol ólomfehér, az ólomszulfát és az ilyen pigmenteket tartalmazó készítmények használatát az illetékes hatóságok, az érintett munkaadói és a munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultáció után, szükségesnek nyilvánították.

2. A fémólmomban kifejezve legfeljebb két százalék ólmot tartalmazó fehér pigmentek használata mindazonáltal továbbra is megengedett.

2. cikk

1. Az 1. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók a díszítő festésre, valamint az erezési és alakkiemelő festésre.

2. A kormányok állapítsák meg a határvonalat a különböző festési módzatok között, és a jelen Egyezmény 5., 6. és 7. cikkének rendelkezéseivel összhangban szabályozzák az ólomfehér, az ólomszulfát és az ilyen pigmenteket tartalmazó valamennyi készítmény használatát az említett munkálatok körében.

3. cikk

1. Tilos tizennyolc éven aluli személyeket és a nőket olyan festőipari munkákra alkalmazni, amelyek során ólomfehért, ólomszulfátot vagy ilyen pigmenteket tartalmazó készítményeket használnak.

2. Az illetékes hatóságok, az érintett munkaadói és a munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultáció után, engedélyezhetik, hogy festőipari tanulókat szakmai kiképzésük érdekében az előző bekezdésben eltiltott munkákra alkalmazzanak.

4. cikk

Az 1. és 3. cikkben foglalt tilalmak a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia harmadik ülészakánának berekesztésétől számított hat év múlva lépnek hatályba.

5. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles az ólomfehér, az ólomszulfát, és az ilyen pigmenteket tartalmazó valamennyi készítmény használatát az olyan munkák keretében, amelyeknél ez a használat nincs megtiltva, a következő elvek alapján szabályozni.

(1) (a) Az ólomfehért, az ólomszulfátot, és az ilyen pigmenteket tartalmazó készítményeket a festési munkálatok során csak pép vagy felhasználásra kész festék alakjában lehet használni;

(b) intézkedéseket kell tenni a festékszóró eljárással járó veszély elhárítására;

(c) amennyiben lehetséges, intézkedéseket kell tenni a szárazon történő ledörzsölés és lekaparás során keletkező porral járó veszély elhárítására.

(2) (a) Rendszabályokat kell foganatosítani annak érdekében, hogy a festők a munka folyamán és annak végeztével megfelelően tisztálkodhassanak;

(b) a festő munkavállalóknak a munka egész tartama alatt munkaruhát kell viselniük;

(c) megfelelő intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a munkaidő alatt levetett ruhákat a festés során felhasznált anyagok ne szennyezhesék be.

(3) (a) Az ólommérgezési és a feltételezett ólommérgezési eseteket be kell jelenteni, és azokat az illetékes hatóság által kijelölt orvos utólag köteles ellenőrizni;

(b) az illetékes hatóság, ha szükségesnek tartja, elrendelheti a munkavállalók orvosi vizsgálatát.

(4) A festők között foglalkozásukkal kapcsolatos különleges egészségügyi óvintézkedésekről szóló tájékoztatókat kell szétosztani.

6. cikk

Az illetékes hatóság, az érintett munkaadói és a munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultáció után, minden szükséges intézkedést megtesz az előző cikkekben foglalt rendelkezések tiszteletben tartása biztosításának érdekében.

7. cikk

Statisztikát kell vezetni a festők körében fellépő ólommérgezési esetek vonatkozásában

(a) a megbetegedésekről, az összes ólommérgezési eset bejelentése és ellenőrzése alapján;

- (b) az elhalálozásokról, az egyes országok hivatalos statisztikai szolgálata által jóváhagyott módszer szerint.

8. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

9. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

10. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

11. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy az Egyezmény 1., 2., 3., 4., 5., 6. és 7. cikkeinek rendelkezéseit legkésőbb 1924. január 1-jéig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkének rendelkezéseivel.

13. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

14. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

15. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek"